

ÖINEN MYRSKY

*Tummat, pitkät pilvenlongat
Taivaanrannan tummentavat
Metsänrannan hoikat hongat
Hiljallensa huojuvat.
Pilvet valjut päivää vainui
Päivä niiden taakse painui
Sumea on illan suu.*

*Synkäksi käy illan sumu
Taivas pilven peittämäksi
Nopeasti tuulen humu
Muuttuu myrskyn mylvinnäksi
Rajuilma raivoaapi
Yllättävä yöhyt saapi
Myrsky laulaa lauluun.*

*Mutta öisen myrskyn jälkeen
Taivas seestyy selkeäksi
Sarastuksen seestämäksi
Tuuli vainen tuivertaapi
Ilman piirin puhdistaa*

—Uusi aamu valkeneepi —
Svante Vuorio.

ONKO URHEILU LUONTAISTA VAI LUONNONVASTAISTA

(Suomennos)

AINA siitä lähtien kun urheilu on ollut laajalle maailmaan levinneenä ja sitä on yleisesti harjoitettu, on yhtenäen kiivaasti kiistelty sen hyödyllisyydestä. Varsinkin kaksi kysymystä on ollut tällöin vilkkaan pohdinnan alaisena, nimittäin: kehittääkö urheilu vahvoja miehiä? ja ovatko urheilua harjoittavat kansat samalla myös vahvoja kansoja? Voidakseen oikein ratkaista nämä kysymykset on huomioonotettava muutamia seikkoja.

Joka tahtoo kehittää ruumiinsa sopusuhtaiseksi ja käytännöllistä elämää vastaavaksi, hänen on urheiltava paljon; tämä tosiasia onkin jo kaikkialla tunnustettu selviöksi. Mikä menettelytapa tahansa voi olla tässä suhteessa tarkoitustaan vastaava, kunhan siihen on yhdistetty paljon voimistelua ja leikkejä.

Urheilu kehittää epäilemättä vahvoja kansoja ja luo miehiä ja naisia, jotka ovat kaikinpuolin sopusuhtaisia. Tästä ovat todisteena monet luonnonkansat, kuten esim. Amerikan intiaanit. Nämät olivat atleettista, luonnon kehittämää kansaa, jonka yuoksi he olivat myöskin sitkeää ja hyvin kehittyntä ihmisrotua.

Sanonme "olivat", koska tämä oli siihen aikaan, jolloin he eivät vielä olleet asuneet valkoisen miehen talossa ja syöneet hänen leipäänsä. Eikä tämä ollut vielä saastuttanut ja turmellut heitä laiskuudellan, uneliaisuudellaan ja tulijuomallaan. Milloin on ollut juokseminen kysymyksessä, on Amerikan intiaani aina ollut myös "mies paikallaan", nopea ja sitkeänkestävä. Urheilu on aina ollut intiaanille kaikki kaikessa.

Vasta toiselle sijalle panee intiaani työn, jonka suorittaminen kuitenkin saattaa vaatia vain korkein-

taan kymmenennen osan niistä ruumiinponnistuksista, mitkä hän mielihyvin uuraa leikkiinsä ja urheiluunsa. Sattuupa joskus niinkin, että hän väsyä ja käy kipeäksi, ennenkuin työ on kunnolla edes puoliväliin suoritettu; vain pelkkä työn ajattelemisenkin saattaa hänet usein sairaaksi.

Kuitenkin on olemassa paljon ammattiurheilijoita nykyään maailmassa, jotka tekevät koko pitkän päivän raskasta työtä, vaan silti heiltä riittää aikaa myöskin urheiluun. Päivätyön jälkeen tarvitseekin jokainen jonkinlaista ruumiinharjoitusta, vaikkapa se tuntuisikin yhtä raskaalta kuin ojankaivu.

Parhaimmat ruumiillisen kehityksen tulokset ovat aina saavutetut siellä, missä leikinhenki on ollut vallitsemassa harjoituksissa ja kisoissa.

Japani on tunnettu urheilumaa, mutta siitä huolimatta eivät japanilaiset voita lännen leikkejä ja kisoja. He ovat hyvin etevä "judossa", joka on paljon laajemmalle levinnyt kuin "jiujitshu", jossa taas he saavuttavat erinomaisen taitavuuden ankaralla kasvatuksella ja perin huolellisella harjoituksella. He pelaavat hyvin mielellään myös pallopelejä, kasvattaakseen nopeaa silmää ja kättä. Varsinkin verkkopallo on hyvin suosittu, mutta pelaavat he myöskin ahkerasti jalkapalloa.

Japanilaiset ovat myös innostuneet uintiin, harjoittaen sitä hyvin ahkerasti.

Miekkailu ja paini ovat myöskin hyvin yleistä ajanvietettä Japanissa. Itsepintaisesti käyttävät japanilaiset yhä edelleen suuria miekkoja ja sauvoja. Miekkailussa eivät he kuitenkaan ole yhtä taitavia, kuin ranskalaiset ja italialaiset florettimiekkailussa.

Japanilaiset n. k. sumo-torit eli lihavat painijat

ovat huomattavia lihavuutensa vuoksi. Heillä on huonot keuhkot ja vähäinen kestävyys, mutta kilpailuaika on myös lyhyt. Lihavuudestaan huolimatta ovat he hyvin vahvoja. Heidän lihansa on kovetunut lyömisestä, hyppäämisestä ja hyökkäämisestä pussia pylväitä vastaan. Esimerkkinä heidän lihashallinnastaan mainittakoon seuraava tapaus: "Eräs amerikalainen jalkapalloilija pyysi erältä sumo-torilta saada potkaista tätä. Saatuaan luvan ja oltuaan asiastaan varma peräytyi palloilija pari askelta taaksepäin, saadakseen hyvän vauhdin, ja potkaisu sitten sumo-toria vatsaan. Tämä jännitti lihaksensa ja otti vastaan potkun. Potkija ponnahti takaisin muutamia metrejä ja kaatui selälleen maahan".

Japanissa panevat painija-ammattikunnat hyvin suurta painoa lasten kasvatukselle. Siellä on myös naisilla samanlainen mahdollisuus, kuin miehilläkin itsensä kehittämiseen.

Itämailla on paini ehkä yleisin kaikista urheilulaisista. Japanin, samoinkuin Kiinan painijat ovat kansansa epäjumalia ja samoin on myös asianlaita muualla Aasian ja Afrikan valtioissa. Persiassa matkustavat suuret ihmisjoukot pitkiä matkoja seuraamaan ulkoilmapaineja, joita tässä maassa pidetään monin paikoin.

Englanti on aina ollut niin kuuluisa urheilustaan, että siitä tuskin tarvitsee mitään mainita. Minne vain englantilainen on mennyt, sinne hän on myös vienyt urheilun mukanaan, Jokainen kai tietää, että englantilainen harjoittaa lempipurheiluaan jalkapalloa enemmän kuin mitään muuta urheilua, mutta ovat he myös kovin arkoja kunniaansa tässä asiassa. Ylämaalaiset Isossa Britanniassa ovat innokkaita nyrkkeilijöitä.

Ranskassa taas on aina verkkopallo eli tennispeli ollut kaikkein suosituin. Nykyisin ranskalaiset kuitenkin harjoittavat hyvin suurella määrällä jalkapalloa. Nyrkkeily sekä rata- ja kaikenlainen kenttäurheilu on viime aikoina tullut yhä yleisemmäksi.

Saksalaiset ovat voimakasta kansaa. Siellä on voimistelu saanut suurta jalansijaa. Nuorempi sukupolvi on sekin, samoin kuin Ranskassa, innostunut rata- ja kenttäurheiluun.

Pohjois-Europassa, Ruotsissa, Norjassa, Tanskassa ja Suomessa on rata- ja kenttäurheilu pisimmälle kehittynyt. Näissä urheilussa ovat ne saavuttaneet aivan loistavia tuloksia.

Parikymmentä vuotta sitten eräs nykyaikaisen urheilun innokas johtaja lausui toivomuksen saada lähettää amerikalainen edustajajoukkue muinoin niin kuuluisalle Peloponneson radalle. Hän oli varma siitä, että vaikka muinaiset kreikkalaiset olivatkin vahvaa ja tervettä kansaa, eivät heidän urheilijansa silti olisi voittaneet amerikalaisia kilpailijoita.

Amerikalaiset ovat uhranneet suuria summia urheilun. He ovatkin senvuoksi hyvin varmoja itsestään. He kehuvat juoksevasa paremmin kuin ku-

kaan kreikkalainen koskaan on juossut, ja heidän korkeushyppyytään ei voita edes mikään muinainen "siipijalkainen".

Miten paljon hyötyä voimien kehityksestä saattaa olla, selviää parhaiten eräästä kuvauksesta, joka on otettu Harvardin yliopiston ennätuksista.

1880-lukuvuoden lopussa oli keskimäärin 776 yliopiston miestä, jotka olivat antautuneet tarkastettaviksi. Vahvimmalla miehellä heidän joukostaan osottautui keuhkojen, selän, rintakehän, jalkojen ja käsivarsien vahvuuden kokonaismäärä 675,2 sadalta. Kun lukuvuoden 1887 lopussa pidettiin samanlainen tarkastus, osoitti parhain 1272,8, samalla kun 200 oli ylittänyt seitsemän vuotta aikaisemman tuloksen.

Tästä ei kuitenkaan voi tehdä sitä johtopäätöstä, että seitsemässä vuodessa aina voidaan saavuttaa sama tulos, mutta että urheilusta on hyötyä, se on ainakin tosiasia. Työväen Urheilulehti.

MATTI JA MAIJA.

"Jos meillä hennot siivet ois
kuni perhosella tuolla,
ei matkallamme määrää sois
kohtalo, vaan ilman huolta
kui perhonen kiittäisimme,
kukast' kukkaan liittäisimme."

Näin unohtuivat haaveiluun
Matti ja Maija alla puun.
"Ain" elämämme kulkua
olisi vain ruusuin päällä.
Se eihän voisi sammua
myrskyisemmälläkään säällä."

Mutta putos mato puusta,
alas meni Maijan selkään.
Kiljahdus pääs Maijan suusta
ja Mattikin alkoi pelkään.
Mato, kylmä — todellisuus
lopun sai heidän haaveiluun.

—jaska.